

2 І сказав Господь сатані: «Звідки ти прийшов?» І відповів сатана Господові, та сказав: «Я бродив по землі та обійшов її навколо».

3 І сказав Господь сатані: «Чи звернув ти увагу свою на раба Мого Іова? Бо немає такого, як він, на землі: чоловік непорочний, справедливий, богобоязливий, який віддається від зла, він і досі твердий у своїй непорочності, а ти підбурював Мене проти нього, щоб погубити його безвинно».

4 І відповів сатана Господові, та сказав: «Шкіра за шкіру, а за життя¹ своєї людина віддасть усе, що вона має!

5 Але простягни руку Твою і торкнись кістки його й плоти його, — чи благословить² він Тебе?»

6 І сказав Господь сатані: «Ось, він у руці твоїй, тільки душу¹ його збережи».

7 І відійшов сатана від лица Господнього, та вразив Іова лютою проказою від подошви ноги його до самого тім'я його.

8 І взяв він собі черепок, щоб шкребти себе ним, і сів на п'опіл.

9 І сказала йому дружина його: «Ти все ще твердий у непорочності своїй? Благослови² Бога й помри!»

10 Але він мовив їй: «Ти говориш, як одна з божевільних. Невже добре ми прийматимемо від Бога, а зле не приймемо?» У всьому цьому не згрішив Іов устами своїми.

Іов і його три друга

11 І почули троє друзів Іова про всі ті нещастя, що спіткали його, і прийшли кожен зі свого місця: Еліфаз³ феманитянин, Віддэд⁴ савхейянин та Софар⁵ наамитянин. І домовилися, щоб іти разом співчувати йому та втішати його.

12 І звели вони очі свої здалека, і не впізнали його... І піднесли голос свій, і заридали, і роздёр кожен одяг свій, і кидали пил над головами своїми до неба.

2 Іов.1:7.

3 Вих.20:20; Іов.1:1.8; 27:5-6; 9:17; Пс.43:18.

4 Іов.1:10.

5 Іов.1:11; 19:20; Мт.6:13.

6 Іов.1:12; 2Кор.12:7.

7 Вих.9:9; Пов.28:27,35; Іов.7:5; Іс.1:6.

8 Іов.42:6; Єзд.4:3; Єр.6:26; Єзк.27:30; Іон.3:6; Мт.11:21.

9 Вих.22:27; 3Цар.21:10,13; Іов.1:5,31; 19:17.

10 Іов.1:21-22; Пс.38:2; Екк.2:24; 7:14; Як.1:12,22; 5:10-11.

11 Бут.25:2-3; 36:11; 1Хр.1:32, 36; Іов.6:19; 16:4; 32:2; 42:11; Єр.49:7; Авд.1:9; Рим.12:15.

12 І.Нав.7:6; Неем.9:1; Іов.1:20; Пс.Ер.2:10; Єзк.27:30.

2 І сказав Господь сатане: «Откуда ты пришёл?» И отвечал сатана Господу, и сказал: «Я бродил по земле и обошёл её вокруг».

3 І сказав Господь сатане: «Обратил ли ты внимание своё на раба Мого Иова? Ибо нет такого, как он, на земле: человек непорочный, справедливый, богобоязненный, удаляющийся от зла, он и до сих пор твёрд в своей непорочности, а ты настраивал Меня против него, чтобы погубить его безвинно».

4 И отвечал сатана Господу, и сказал: «Кожа за кожу, а за жизнь¹ свою человек отдаст всё, что есть у него!

5 Но простри руку Твою и коснись кости его и плоти его, — благословит² ли он Тебя?»

6 И сказал Господь сатане: «Вот, он в руке твоей, только душу¹ его сбереги».

7 И отошёл сатана от лица Господнего, и поразил Иова лютой проказой от подошвы ноги его по самое темя его.

8 И взял он себе черепок, чтобы скоблить себя им, и сел на пепел.

9 И сказала ему жена его: «Ты всё ещё твёрд в непорочности своей? Благослови² Бога и умри!»

10 Но он молвил ей: «Ты говоришь, как одна из безумных. Неужели добре мы будем принимать от Бога, а злое не примем?» Во всём этом не согрешил Иов устами своими.

Иов и его три друга

11 И услышали троє друзей Иова о всех этих несчестьях, постигших его, и пришли каждый из своего места: Елифаз³ феманитянин, Вилдэд⁴ савхейянин и Софар⁵ наамитянин. И договорились, чтобы идти вместе сострадать ему и утешать его.

12 И возвели они очи свои издали, и не узнали его... И возвысили голос свой, и зарыдали, и разодрал каждый одежду свою, и бросали пыль над головами своими к небу.

2:4, 6⁽¹⁾ neh'-fesh – душа; початок, що дихає; жива істота; у перен. знач.: життя.

2:5, 9⁽²⁾ bav-rak' – благословляти, бажати благословіння; тут: можливо, в підтексті сказаного є сарказм, глузування.

2:11⁽³⁾ el-ee-faz' – Елифаз (Бог є сила його).

2:11⁽⁴⁾ bil-dad' – Вилдат (син суперечки).

2:11⁽⁵⁾ tso-far' – Софар (той, хто цвірінкає, веселить).

2:4, 6⁽¹⁾ neh'-fesh – душа; дышащее начало; живое существо; в перен. знач.: жизнь.

2:5, 9⁽²⁾ bav-rak' – благословлять, желать благословений; здесь: возможно, в подтексте сказанного есть сарказм, издёвка.

2:11⁽³⁾ el-ee-faz' – Елифаз (Бог есть сила его).

2:11⁽⁴⁾ bil-dad' – Вилдат (сын спора).

2:11⁽⁵⁾ tso-far' – Софар (чирикающий, веселящий).